

บทที่ 4

ผลการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ภาษากับความมั่นคงในชีวิต : กรณีศึกษาแรงงานพม่าในแขวงนครพิงค์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์แรงงานพม่า (ชาวไทใหญ่) ในพื้นที่แขวงนครพิงค์ถึงความต้องการที่จะเรียนรู้เรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวันในขณะที่ทำงานอยู่ในประเทศไทย แล้วนำความต้องการที่ได้มาสร้างเป็น “หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดภาษาเพื่อความมั่นคงในชีวิต บทเรียนภาษาไทย-ไทใหญ่” ซึ่งมีทั้งหมด 11หน่วย (เรื่อง)

จากนั้นผู้วิจัยได้นำหนังสือดังกล่าวไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่มคือ กลุ่มเป้าหมายแรงงานต่างด้าวชาวไทใหญ่ในแขวงนครพิงค์ จำนวน 28 คน และกลุ่มเป้าหมายชาวไทยในพื้นที่แขวงนครพิงค์ จำนวน 41 คน แล้วนำผลการทดลองใช้มาตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งจะขอนำเสนอผลการวิจัยเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาบทบาทของภาษาต่อความมั่นคงในชีวิตและสังคมของคนไทยและแรงงานต่างด้าวไทใหญ่

ตอนที่ 2 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของ “หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดภาษาเพื่อความมั่นคงในชีวิต บทเรียนภาษาไทย-ไทใหญ่”

ตอนที่ 3 ผลการสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อ “หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดภาษาเพื่อความมั่นคงในชีวิต บทเรียนภาษาไทย-ไทใหญ่”

ตอนที่ 4 ผลการประเมินระดับความมั่นคงของมนุษย์และสังคมส่วนบุคคล ของกลุ่มเป้าหมายแรงงานต่างด้าวชาวไทใหญ่ในแขวงนครพิงค์

ดังจะได้นำเสนอรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาบทบาทของภาษาต่อความมั่นคงในชีวิตและสังคมของคนไทย และแรงงานต่างด้าวชาวไทใหญ่

ผลการศึกษาบทบาทของภาษาต่อความมั่นคงในชีวิตและสังคม ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แรงงานไทใหญ่และคนไทยในพื้นที่แขวงนครพิงค์ถึงความต้องการที่จะเรียนรู้เรื่องที่เป็นในการดำเนินชีวิตประจำวันเพื่อความมั่นคงในชีวิตและสังคม พบว่า ทั้ง 2 กลุ่มให้ความสำคัญกับเรื่องที่ต้องเรียนรู้เพื่อการดำรงชีวิตที่มั่นคงอยู่ 11 เรื่องคือ

1. ภาษาพูดสนทนาเกี่ยวกับการซื้อของที่ตลาด ร้านค้า
2. ภาษาพูดสนทนาเมื่อไปสมัครงาน
3. ภาษาพูดสนทนาเมื่อไปเช่าที่พัก
4. ภาษาพูดสนทนาเมื่อเจ็บป่วยและไปหาหมอ
5. ภาษาพูดสนทนาเมื่อพาเด็กไปสมัครเรียนที่โรงเรียน
6. ภาษาพูดสนทนาเมื่อไปทำใบขับขี่
7. ภาษาพูดสนทนาเกี่ยวกับสัญลักษณ์จราจร
8. ภาษาพูดสนทนาเมื่อไปทำบุญที่วัด
9. ภาษาพูดสนทนาเมื่อไปนมัสการพระธาตุดอยสุเทพ
10. ภาษาพูดสนทนาเมื่อไปต่อใบอนุญาตทำงาน
11. ภาษาพูดสนทนาและความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรค

อาจกล่าวได้ว่า ภาษามีบทบาทสำคัญมากต่อความมั่นคงในชีวิตและสังคมทั้งของคนไทยและชาวไทใหญ่ เพราะภาษาเป็นสิ่งสำคัญในการถ่ายทอดสาระความรู้ต่างๆ ผู้บุคคลในวงกว้าง ถ้าบุคคลนั้นสามารถอ่านหนังสือที่มีสาระความรู้และประสบการณ์ดังกล่าวข้างต้นได้ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้นำสาระต่างๆ ทั้ง 11 ประเด็นไปสร้างเป็นหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดภาษาเพื่อความมั่นคงในชีวิต บทเรียนภาษาไทย-ไทใหญ่ สาระในเล่มมี 11 หน่วย คือ

- หน่วยที่ 1 การซื้อของ
- หน่วยที่ 2 การไปสมัครงาน
- หน่วยที่ 3 การเช่าที่พัก
- หน่วยที่ 4 ไปหาหมอที่คลินิก
- หน่วยที่ 5 พาลูกไปสมัครเรียนที่โรงเรียน
- หน่วยที่ 6 ไปทำใบขับขี่
- หน่วยที่ 7 สัญลักษณ์จราจร

หน่วยที่ 8 ไปทำบุญที่วัด

หน่วยที่ 9 ไปเที่ยวดอยสุเทพ

หน่วยที่ 10 การต่อไปอนุญาตทำงาน

หน่วยที่ 11 ป้องกันโรค

ส่วนผลการศึกษายทบาทของภาษาต่อความมั่นคงในชีวิตของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม หลังจากเรียนรู้จากบทเรียนในหนังสือเสริมประสบการณ์ทั้ง 11 หน่วย พบข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการศึกษายทบาทของภาษาต่อความมั่นคงในชีวิตของกลุ่มชาวไทย

ข้อที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.
1	ภาษาเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	4.83	0.442
2	การเรียนรู้ภาษาอื่นช่วยให้คุณมีความมั่นใจในตนเองเพิ่มขึ้น	4.73	0.449
3	การเรียนรู้ภาษาอื่นทำให้ท่านมั่นใจในการสื่อสารกับผู้อื่นเพิ่มขึ้น	4.73	0.449
4	การเรียนรู้ภาษาทำให้ท่านรู้สึกมั่นใจในการเข้ารับบริการต่าง ๆ	4.63	0.536
5	การเรียนรู้ภาษาทำให้ท่านมีความเข้าใจในชุมชนที่ท่านอาศัยอยู่มากขึ้น	4.71	0.461
6	การเรียนรู้ภาษาทำให้ท่านรู้สึกปลอดภัยในชีวิตประจำวัน	4.76	0.489
7	การเรียนรู้ภาษาทำให้ท่านเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามากขึ้น	4.63	0.581
8	การเรียนรู้ภาษาทำให้ท่านเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมมากขึ้น	4.71	0.512
9	การเรียนรู้ภาษาช่วยให้คุณมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนที่อาศัยอยู่ได้	4.66	0.530
10	ท่านสามารถนำกระบวนการเรียนรู้ภาษาไปใช้ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมได้	4.73	0.549

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างชาวไทยเห็นว่าภาษามีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.83$) ภาษามีบทบาทที่ทำให้รู้สึกปลอดภัยในชีวิตประจำวัน ในระดับมากที่สุดเช่นกัน ($\bar{x} = 4.83$) ส่วนบทบาทของภาษาที่ช่วยให้เกิดความรู้สึกมั่นใจในการเข้ารับบริการต่าง ๆ และทำให้เข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามากขึ้น นั้น ถึงแม้จะได้คะแนนต่ำสุดของความคิดเห็น แต่ยังอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน ($\bar{x} = 4.63$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าภาษามีบทบาทที่สำคัญต่อความมั่นคงในชีวิตและสังคมเป็นอย่างยิ่ง

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการศึกษามิบบทบาทของภาษาต่อความมั่นคงในชีวิตของแรงงานต่างด้าว
ชาวไทใหญ่

ข้อที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.
1	ภาษาเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	4.78	0.461
2	การเรียนรู้ภาษาอื่นช่วยให้ท่านมีความมั่นใจในตนเองเพิ่มขึ้น	4.67	0.476
3	การเรียนรู้ภาษาอื่นทำให้ท่านมั่นใจในการสื่อสารกับผู้อื่นเพิ่มขึ้น	4.69	0.469
4	การเรียนรู้ภาษาทำให้ท่านรู้สึกมั่นใจในการเข้ารับบริการต่าง ๆ	4.69	0.510
5	การเรียนรู้ภาษาทำให้ท่านมีความเข้าใจในชุมชนที่ท่านอาศัยอยู่มากขึ้น	4.67	0.476
6	การเรียนรู้ภาษาทำให้ท่านรู้สึกปลอดภัยในชีวิตประจำวัน	4.75	0.483
7	การเรียนรู้ภาษาทำให้ท่านเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามากขึ้น	4.61	0.568
8	การเรียนรู้ภาษาทำให้ท่านเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมมากขึ้น	4.69	0.510
9	การเรียนรู้ภาษาช่วยให้ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนที่อาศัยอยู่ได้	4.67	0.516
10	ท่านสามารถนำกระบวนการเรียนรู้ภาษาไปใช้ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมได้	4.75	0.523

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานต่างด้าวชาวไทใหญ่เห็นว่าภาษามีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.78$) ภาษาทำให้รู้สึกปลอดภัยในชีวิตประจำวัน และกระบวนการในการเรียนรู้ภาษาทำให้สามารถนำไปใช้ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมได้ ในระดับมากที่สุด เช่นกัน ($\bar{x} = 4.75$) นอกจากนี้ยังเห็นว่าบทบาทของภาษามีความสำคัญในการสร้างความมั่นใจในการสื่อสารกับผู้อื่น ความรู้สึกมั่นใจในการเข้ารับบริการต่าง ๆ และทำให้เข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมมากขึ้น ในระดับมากที่สุดเท่ากัน ($\bar{x} = 4.69$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าภาษามีบทบาทที่สำคัญต่อความมั่นคงในชีวิตและสังคมเป็นอย่างยิ่งเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างชาวไทย

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอเสนอข้อมูลที่ได้จาก “แบบประเมินความมั่นคงของมนุษย์และสังคมส่วนบุคคล” ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในมิติที่ 6 ด้านการศึกษา เพื่อเป็นการเสริม และยืนยันข้อมูลด้านบทบาทของภาษาที่มีความสำคัญต่อความมั่นคงในชีวิตและสังคมของทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผลจาก “ข้อ 6.5 ที่ถามว่า “ท่านควรศึกษาภาษาที่คนในสังคมส่วนใหญ่ใช้สื่อสารกันหรือไม่” พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ยังให้ความสำคัญกับการศึกษาภาษาอีกด้วย ซึ่งผลจากแบบประเมินกลุ่มเป้าหมายเห็นว่า “ทุกคนควรได้รับการศึกษาอย่างยิ่ง” ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) และ “สนใจที่จะเรียนรู้เพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ใหม่ ๆ” ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่ม

ตัวอย่างเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ภาษา ภาษามีบทบาทสำคัญมากต่อความมั่นคงในชีวิตและสังคม เพราะภาษาเป็นสื่อสำคัญในการถ่ายทอดสาระความรู้ต่าง ๆ ด้วย ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการวิเคราะห์มิติที่ 6 ด้านการศึกษา

6. มิติด้านการศึกษา		\bar{X}	S.D.
6.1	ท่านเห็นว่าทุกคนในครอบครัวควรได้รับการศึกษา	5.00	0.000
6.2	ท่านสนใจที่จะเรียนรู้เพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ใหม่ๆ	5.00	0.000
6.3	ท่านสนใจที่จะพัฒนาตนเองเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพ	4.79	0.418
6.4	ท่านมีโอกาที่จะได้รับการศึกษาหรืออบรมเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถของตน	2.18	0.390
6.5	ท่านควรศึกษาภาษาที่คนในสังคมส่วนใหญ่ใช้สื่อสารกัน	5.00	0.000
รวม		4.39	1.241

ตอนที่ 2 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของ “หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดภาษาเพื่อความมั่นคงในชีวิต บทเรียนภาษาไทย-ไทใหญ่”

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดภาษาเพื่อความมั่นคงในชีวิต บทเรียนภาษาไทย-ไทใหญ่ ดังมีรายละเอียดตามที่นำเสนอในบทที่ 3 แล้ว และในลำดับนี้จะได้เสนอผลการทดลองใช้หนังสือหนังสือดังกล่าวกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นแรงงานต่างด้าวชาวไทใหญ่และคนไทย ดังต่อไปนี้

2.1 ผลการทดลองใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดภาษาเพื่อความมั่นคงในชีวิต บทเรียนภาษาไทย-ไทใหญ่ กับกลุ่มตัวอย่างแรงงานต่างด้าวชาวไทใหญ่ที่อยู่ในแขวงนครพิงค์ ซึ่งมีจำนวน 28 คน ดังรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 4.4-4.6 ดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

ตารางที่ 4.4 แสดงคะแนนระหว่างการเรียนรู้ด้วยหนังสือเสริมประสบการณ์ชุดภาษาเพื่อความ
มั่นคงในชีวิตฯ ของกลุ่มตัวอย่างแรงงานต่างด้าวชาวไทยใหญ่

ลำดับที่	คะแนนระหว่างเรียนบทที่											รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
(คะแนนเต็ม)	(5)	(10)	(5)	(10)	(7)	(8)	(10)	(10)	(7)	(4)	(4)	(80)
1	5	10	4	10	7	6	10	7	7	3	4	73
2	5	10	3	10	7	8	10	8	7	3	4	75
3	5	10	3	10	7	6	10	7	7	3	4	72
4	5	10	3	10	7	8	10	8	7	3	4	75
5	5	10	3	10	7	7	10	7	7	3	4	73
6	5	10	3	10	7	8	8	8	7	3	3	72
7	5	10	3	10	7	6	9	6	7	4	4	71
8	5	10	3	10	7	8	10	7	7	4	4	75
9	5	10	3	10	7	6	10	6	7	3	3	70
10	5	10	3	10	7	6	10	6	5	3	4	69
11	5	10	3	10	7	6	10	7	7	4	4	73
12	5	10	5	10	7	8	10	8	7	4	4	78
13	5	8	3	10	7	6	9	6	5	3	4	66
14	5	10	3	10	7	7	10	8	7	3	3	73
15	5	10	3	10	7	6	10	8	7	3	4	73
16	5	10	3	10	7	7	9	8	7	3	4	73
17	5	9	3	10	7	6	10	8	7	3	4	72
18	5	8	3	10	7	6	10	8	7	3	4	71
19	5	10	3	9	7	8	9	8	7	3	4	73
20	5	7	3	10	7	7	10	7	7	3	4	70
21	5	10	3	10	7	8	10	7	7	4	4	75
22	5	10	3	10	7	8	9	8	5	3	4	72
23	5	10	3	9	7	6	10	8	7	3	4	72

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนระหว่างเรียนบทที่											รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
(คะแนนเต็ม)	(5)	(10)	(5)	(10)	(7)	(8)	(10)	(10)	(7)	(4)	(4)	(80)
24	5	10	3	10	7	7	10	8	7	3	4	74
25	3	10	3	10	7	6	9	8	7	3	4	70
26	5	10	3	10	7	6	10	7	7	4	4	73
27	5	10	3	10	7	7	10	8	7	4	4	75
28	5	10	3	10	7	8	10	8	7	4	4	76
คะแนนเฉลี่ย	4.93	9.71	3.11	9.93	5.25	6.86	9.71	7.43	6.79	3.29	3.89	72.64

จากตารางที่ 4.4 พบว่า คะแนนระหว่างการเรียนรู้ด้วยหนังสือเสริมประสบการณ์ชุด ภาษาเพื่อความมั่นคงในชีวิตฯ ของกลุ่มตัวอย่างชาวแรงงานต่างด้าวไทใหญ่ โดยภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยรวมตลอดทุกบทเท่ากับ 72.64 จากคะแนนเต็ม 80 โดยคะแนนสูงสุดเท่ากับ 78 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 66คะแนน

ตารางที่ 4.5 แสดงประสิทธิภาพระหว่างการเรียนรู้ด้วยหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทยใหญ่ ของกลุ่มตัวอย่างแรงงานต่างด้าวชาวไทใหญ่

หนังสือเสริมประสบการณ์ฯ	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ร้อยละ	ค่า S.D.
บทที่ 1 (คะแนนเต็ม 5)	4.93	98.57	0.378
บทที่ 2 (คะแนนเต็ม 10)	9.71	97.14	0.763
บทที่ 3 (คะแนนเต็ม 5)	3.11	62.20	0.315
บทที่ 4 (คะแนนเต็ม 10)	9.93	99.29	0.378
บทที่ 5 (คะแนนเต็ม 7)	5.25	75.00	0.645
บทที่ 6 (คะแนนเต็ม 8)	6.86	85.75	0.756
บทที่ 7 (คะแนนเต็ม 10)	9.71	97.14	0.535
บทที่ 8 (คะแนนเต็ม 10)	7.43	74.30	0.997

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

หนังสือเสริมประสบการณ์ฯ	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ร้อยละ	ค่า S.D.
บทที่ 9 (คะแนนเต็ม 7)	6.79	96.94	0.630
บทที่ 10 (คะแนนเต็ม 4)	3.29	82.14	0.460
บทที่ 11 (คะแนนเต็ม 4)	3.89	97.32	0.315
$E_1 = 87.80$			

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ค่าประสิทธิภาพกระบวนการระหว่างการเรียนรู้ด้วยหนังสือเสริมประสบการณ์ฯ ของกลุ่มตัวอย่างแรงงานต่างด้าวชาวไทใหญ่ (E_1) เท่ากับ 87.80

ตารางที่ 4.6 แสดงการหาประสิทธิภาพผลลัพธ์การเรียนรู้ของหนังสือเสริมประสบการณ์ฯ ของกลุ่มตัวอย่างแรงงานต่างด้าวชาวไทใหญ่

แบบทดสอบ	$\sum x$	\bar{X} (30)	ร้อยละ
หลังเรียน	728	26.00	86.67

จากตารางที่ 4.6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนรู้ด้วยหนังสือเสริมประสบการณ์ฯ ของกลุ่มตัวอย่างชาวไทใหญ่ จำนวน 28 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.00 คะแนนจากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 86.67 ดังนั้น ประสิทธิภาพผลลัพธ์การเรียนรู้ของหนังสือเสริมประสบการณ์ฯ ภาษาไทใหญ่สำหรับกลุ่มตัวอย่างแรงงานต่างด้าวชาวไทใหญ่ (E_2) จึงมีค่าเท่ากับ 86.67

จึงสรุปได้หนังสือเสริมประสบการณ์ฯ ภาษาไทใหญ่ที่เสร็จสมบูรณ์แล้วเมื่อนำไปใช้กับแรงงานต่างด้าวชาวไทใหญ่ มีประสิทธิภาพกระบวนการและผลลัพธ์ (E_1 / E_2) เท่ากับ 87.80 / 86.67

2.2 ผลการทดลองใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ฯ กับกลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่อยู่ในแขวงนครพิงค์ ซึ่งมีจำนวน 41 คน ดังรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 4.7-4.9 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7 แสดงคะแนนระหว่างการเรียนรู้ด้วยหนังสือเสริมประสบการณ์ฯ ของกลุ่มตัวอย่าง
ชาวไทย

ลำดับที่	คะแนนระหว่างเรียนบทที่											รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
(คะแนนเต็ม)	(5)	(10)	(5)	(10)	(7)	(8)	(10)	(10)	(7)	(4)	(4)	(80)
1	3	7	5	10	7	8	10	10	7	3	4	74
2	3	10	5	10	5	8	10	10	7	4	4	76
3	5	10	5	10	6	6	10	10	7	4	4	77
4	5	10	5	10	6	6	10	10	7	3	4	76
5	3	8	5	10	5	8	10	10	7	4	4	74
6	5	10	5	10	5	8	10	10	7	4	4	78
7	5	10	5	10	5	7	8	9	7	4	4	74
8	5	10	5	10	5	8	10	10	7	4	4	78
9	0	0	5	10	6	8	10	10	7	4	4	64
10	3	10	5	10	7	5	10	10	7	4	4	75
11	5	10	5	10	7	8	8	0	7	4	4	68
12	3	10	5	10	7	8	10	10	7	4	4	78
13	5	8	5	10	6	8	10	10	7	4	4	77
14	5	10	5	10	7	8	10	8	6	4	4	77
15	4	9	5	10	7	8	10	10	7	4	4	78
16	5	10	5	10	5	8	10	10	4	4	4	75
17	0	0	5	10	5	8	10	10	7	4	4	63
18	0	10	5	10	5	7	10	7	7	3	4	68
19	3	8	2	10	6	8	10	10	7	4	4	72
20	2	10	5	10	6	8	10	10	7	4	4	76
21	0	10	5	10	7	8	10	10	7	3	4	74
22	0	10	5	10	7	8	10	10	7	3	4	74
23	5	10	0	10	6	8	8	10	7	4	4	72
24	5	10	5	10	6	8	10	10	7	4	4	79

ตาราง 4.7 (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนระหว่างเรียนบทที่											รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
(คะแนนเต็ม)	(5)	(10)	(5)	(10)	(7)	(8)	(10)	(10)	(7)	(4)	(4)	(80)
25	0	0	5	10	6	8	10	10	7	4	4	64
26	5	10	5	10	7	8	8	10	7	4	4	78
27	5	10	5	10	7	8	8	10	7	3	4	77
28	5	10	5	10	7	8	10	10	7	4	4	80
29	5	8	5	10	7	8	10	10	7	3	4	77
30	0	0	5	10	7	8	10	10	7	4	4	65
31	0	0	5	10	6	8	10	10	7	4	4	64
32	0	0	5	10	6	4	10	10	7	4	3	59
33	5	10	5	10	7	8	8	10	7	3	4	77
34	0	0	5	10	6	8	10	10	7	4	4	64
35	5	10	5	10	5	8	10	10	7	4	4	78
36	5	10	5	10	6	8	10	8	7	4	4	77
37	5	10	5	10	7	8	10	10	7	3	4	79
38	0	0	5	10	6	8	10	10	6	4	4	63
39	5	9	2	10	7	5	10	10	7	4	4	73
40	5	10	5	10	5	8	10	10	7	4	4	78
41	0	0	5	10	6	8	10	10	7	4	4	64
คะแนนเฉลี่ย	3.15	7.49	4.73	10.00	6.15	7.61	9.71	9.56	6.88	3.78	3.98	73.02

จากตารางที่ 4.7 คะแนนระหว่างการเรียนรู้ด้วยหนังสือเสริมประสบการณ์ฯ ของกลุ่มตัวอย่างชาวไทย พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยรวมตลอดทุกบทเท่ากับ 73.02 จากคะแนนเต็ม 80 โดยคะแนนสูงสุดเท่ากับ 79 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 59 คะแนน

ตารางที่ 4.8 แสดงประสิทธิภาพระหว่างการเรียนรู้ด้วยหนังสือเสริมประสบการณ์ฯ ของกลุ่มตัวอย่างชาวไทย

หนังสือเสริมประสบการณ์ฯ	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ร้อยละ	ค่า S.D.
บทที่ 1 (คะแนนเต็ม 5)	3.15	62.93	2.197
บทที่ 2 (คะแนนเต็ม 10)	7.49	74.88	4.087
บทที่ 3 (คะแนนเต็ม 5)	4.73	94.63	1.001
บทที่ 4 (คะแนนเต็ม 10)	10.00	100.00	0.000
บทที่ 5 (คะแนนเต็ม 7)	6.15	87.80	0.793
บทที่ 6 (คะแนนเต็ม 8)	7.61	95.12	0.972
บทที่ 7 (คะแนนเต็ม 10)	9.71	97.07	0.716
บทที่ 8 (คะแนนเต็ม 10)	9.56	95.61	1.659
บทที่ 9 (คะแนนเต็ม 7)	6.88	98.26	0.510
บทที่ 10 (คะแนนเต็ม 4)	3.78	94.51	0.419
บทที่ 11 (คะแนนเต็ม 4)	3.98	99.39	0.156
		$E_1 = 90.93$	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ค่าประสิทธิภาพกระบวนการระหว่างการเรียนรู้ด้วยหนังสือเสริมประสบการณ์ฯ ของกลุ่มตัวอย่างชาวไทย (E_1) เท่ากับ 90.93

ตารางที่ 4.9 แสดงการหาประสิทธิภาพผลลัพธ์การเรียนรู้ของหนังสือเสริมประสบการณ์ฯ ของกลุ่มตัวอย่างชาวไทย

แบบทดสอบ	$\sum x$	\bar{X} (30)	ร้อยละ
หลังเรียน	1,097	26.76	89.19

จากตารางที่ 4.9 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนรู้ด้วยหนังสือเสริมประสบการณ์ฯ ของกลุ่มตัวอย่างชาวไทย จำนวน 41 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.76 คะแนนจากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 89.19 ดังนั้น ประสิทธิภาพผลลัพธ์การเรียนรู้ของหนังสือเสริมประสบการณ์ฯ ภาษาไทใหญ่สำหรับกลุ่มตัวอย่างชาวไทย (E_2) จึงมีค่าเท่ากับ 89.19

จึงสรุปได้หนังสือเสริมประสบการณ์ฯ ที่สร้างแล้วเสร็จ แล้วเมื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างชาวไทยมีประสิทธิภาพกระบวนการและผลลัพธ์ (E_1 / E_2) เท่ากับ 90.93 / 89.19

ตอนที่ 3 ผลการสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อ “หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดภาษาเพื่อความมั่นคงในชีวิต บทเรียนภาษาไทย - ไทยใหญ่”

จากความในบทที่ 3 ผู้วิจัยได้ทดลองใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดภาษาเพื่อความมั่นคงในชีวิต บทเรียนภาษาไทย-ไทยใหญ่ กับกลุ่มตัวอย่างทั้งแรงงานต่างด้าวชาวไทใหญ่ และคนไทยในแขวง นครพิงค์ โดยในตอนท้ายของการทดลองใช้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดภาษาเพื่อความมั่นคงในชีวิต บทเรียนภาษาไทย-ไทยใหญ่ ไปให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มตอบแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ผลการวิจัยในประเด็นนี้ดังจะแสดงในตารางที่ 4.10 - 4.11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.10 แสดงความคิดเห็นต่อหนังสือเสริมประสบการณ์ฯ ของกลุ่มแรงงานต่างด้าวชาวไทใหญ่

ข้อที่	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.
ด้านรูปเล่ม			
1	ขนาดของเล่มเหมาะสมกับผู้เรียน	4.86	0.356
2	ออกแบบสวยงามดึงดูดความสนใจ	4.57	1.069
3	ขนาดความหนาจำนวนหน้าเหมาะสม	5.00	0.000
4	ใช้กระดาษที่มีคุณภาพ คงทน ถาวร	5.00	0.000
5	ปกและการเข้าเล่มแข็งแรง	5.00	0.000
6	ภาพประกอบปกสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	5.00	0.000
7	ส่วนประกอบของหนังสือครบถ้วน	4.86	0.356
ด้านการจัดภาพ			
8	ภาพประกอบมีความเหมาะสม สวยงาม	5.00	0.000
9	ขนาดของภาพ ตัวละครเหมาะสม	5.00	0.000
10	ภาพสอดคล้องเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง	4.86	0.356
11	ภาพแต่ละตอนต่อเนื่องสัมพันธ์กัน	4.71	0.460
12	การจัดภาพเป็นระเบียบ เรียบร้อย	5.00	0.000
13	ภาพประกอบช่วยให้เข้าใจเนื้อหาดีขึ้น	4.86	0.356
14	การจัดวางภาพประกอบและข้อความเหมาะสม	4.86	0.356
15	ภาพประกอบส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์	5.00	0.000

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.
ด้านการดำเนินเรื่อง			
16	การดำเนินเรื่องมีความต่อเนื่องเหมาะสม	5.00	0.000
17	การดำเนินเรื่องชวนให้ติดตาม	4.71	0.460
18	การลำดับเรื่องมีความต่อเนื่อง	5.00	0.000
19	การดำเนินเรื่องเป็นจริงในชีวิตประจำวัน	4.86	0.356
ด้านเนื้อหา			
20	เนื้อหาเหมาะสมกับผู้เรียน	4.86	0.356
21	เนื้อหามีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน	5.00	0.000
22	สาระของเรื่องมีประโยชน์ต่อผู้เรียน	5.00	0.000
23	ภาษาและวัฒนธรรมในหนังสือมีประโยชน์	5.00	0.000
ด้านภาษา			
24	ขนาดตัวอักษรเหมาะสม	4.43	0.742
25	ชื่อเรื่องมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	5.00	0.000
26	สำนวนภาษาสุภาพเหมาะสมกับผู้เรียน	5.00	0.000
27	ตัวอักษรมีความชัดเจน อ่านง่าย	5.00	0.000
28	ความยาวของเนื้อเรื่องเหมาะสมกับผู้เรียน	5.00	0.000
29	ภาษาที่ใช้มีความเข้าใจง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	4.86	0.356
รวม		4.91	0.144

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างแรงงานต่างด้าวชาวไทยใหญ่มีความคิดเห็นต่อหนังสือเสริมประสบการณ์ฯ อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.91$) โดยรายการประเมินส่วนใหญ่จะได้รับความความคิดเห็นอยู่ในระดับ 5 ส่วนรายการประเมินที่ได้รับความความคิดเห็นระดับน้อยที่สุดได้แก่เรื่องขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสม ได้คะแนนความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.43$)

ตารางที่ 4.11 แสดงความคิดเห็นต่อหนังสือเสริมประสบการณ์ฯ ของกลุ่มตัวอย่างชาวไทย

ข้อที่	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.
ด้านรูปเล่ม			
1	ขนาดของเล่มเหมาะสมกับผู้เรียน	4.85	0.358
2	ออกแบบสวยงามดึงดูดความสนใจ	4.41	0.631
3	ขนาดความหนาจำนวนหน้าเหมาะสม	4.61	0.494
4	ใช้กระดาษที่มีคุณภาพ คงทน ถาวร	4.68	0.567
5	ปกและการเข้าเล่มแข็งแรง	4.76	0.435
6	ภาพประกอบปกสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	4.49	0.597
7	ส่วนประกอบของหนังสือครบถ้วน	4.46	0.552
ด้านการจัดภาพ			
8	ภาพประกอบมีความเหมาะสม สวยงาม	4.05	0.669
9	ขนาดของภาพ ตัวละครเหมาะสม	4.22	0.652
10	ภาพสอดคล้องเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง	4.32	0.650
11	ภาพแต่ละตอนต่อเนื่องสัมพันธ์กัน	4.24	0.699
12	การจัดภาพเป็นระเบียบ เรียบร้อย	4.59	0.547
13	ภาพประกอบช่วยให้เข้าใจเนื้อหาดีขึ้น	4.41	0.706
14	การจัดวางภาพประกอบและข้อความเหมาะสม	4.44	0.594
15	ภาพประกอบส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์	4.22	0.690
ด้านการดำเนินเรื่อง			
16	การดำเนินเรื่องมีความต่อเนื่องเหมาะสม	4.46	0.596
17	การดำเนินเรื่องชวนให้ติดตาม	4.51	0.675
18	การลำดับเรื่องมีความต่อเนื่อง	4.59	0.499
19	การดำเนินเรื่องเป็นจริงในชีวิตประจำวัน	4.73	0.549
ด้านเนื้อหา			
20	เนื้อหาเหมาะสมกับผู้เรียน	4.59	0.631
21	เนื้อหามีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน	4.44	0.634
22	สาระของเรื่องมีประโยชน์ต่อผู้เรียน	4.68	0.521
23	ภาษาและวัฒนธรรมในหนังสือมีประโยชน์	4.68	0.521

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.
ด้านภาษา			
24	ขนาดตัวอักษรเหมาะสม	4.68	0.471
25	ชื่อเรื่องมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	4.61	0.542
26	จำนวนภาษาสุภาพเหมาะสมกับผู้เรียน	4.68	0.471
27	ตัวอักษรมีความชัดเจน อ่านง่าย	4.76	0.489
28	ความยาวของเนื้อเรื่องเหมาะสมกับผู้เรียน	4.59	0.547
29	ภาษาที่ใช้มีความเข้าใจง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	4.66	0.530
	รวม	4.53	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างชาวไทยมีความคิดเห็นต่อหนังสือเสริมประสบการณ์ที่อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.53$) โดยรายการประเมินที่ได้รับความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ ขนาดของเล่มเหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งได้คะแนนความคิดเห็นในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.85$) ส่วนรายการประเมินที่ได้รับความคิดเห็นน้อยที่สุดได้แก่เรื่อง ภาพประกอบมีความเหมาะสม สวยงาม ได้คะแนนความคิดเห็นเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.68$)

ตอนที่ 4 ผลการประเมินระดับความมั่นคงของมนุษย์และสังคมส่วนบุคคล ของกลุ่มเป้าหมายแรงงานต่างด้าวชาวไทยใหญ่ในแขวงนครพิงค์

ข้อมูลที่ผู้วิจัยเก็บตอนที่ล่าสุดของการทดลองใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดภาษาเพื่อความมั่นคงในชีวิต บทเรียนภาษาไทย-ไทใหญ่ กับกลุ่มตัวอย่างชาวไทยใหญ่ที่อยู่ในแขวงนครพิงค์ คือ ผู้วิจัยได้นำ “แบบประเมินความมั่นคงของมนุษย์และสังคมส่วนบุคคล” ไปแจกให้กลุ่มตัวอย่างแรงงานต่างด้าวชาวไทยใหญ่ทั้ง 28 คนตอบ แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ ปรากฏว่าผลการวิจัยในประเด็นนี้ ดังตารางที่ 4.12 - 4.13 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4. 12 แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างแรงงานต่างด้าวชาวไทใหญ่ที่ตอบแบบประเมิน
ความมั่นคงของมนุษย์และสังคมส่วนบุคคล

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	5	17.90
	หญิง	23	82.10
	รวม	28	100.00
อายุ			
	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี	6	21.40
	26 – 35 ปี	5	17.90
	36 – 45 ปี	5	17.90
	46 – 60 ปี	12	42.90
	61 ปีขึ้นไป	0	0.00
	รวม	28	100.0
สถานภาพการสมรส			
	โสด	6	21.40
	หม้าย	0	0.00
	แต่งงานและอยู่ร่วมกัน	16	57.10
	แต่งงานแต่ไม่ได้อยู่ร่วมกัน	0	0.00
	หย่าร้าง	6	21.40
	รวม	28	100.0
จำนวนบุตร			
	ไม่มีบุตร	6	21.4
	มีบุตร 1 คน	10	35.7
	มีบุตร 2 คน	12	42.9
	มีบุตร 3 - 4 คน	0	0.00
	มีบุตร 5 คนขึ้นไป	0	0.00
	รวม	28	100.0

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษาสูงสุด			
	ไม่ได้เรียนหนังสือ	6	21.4
	ประถมศึกษา	22	78.6
	มัธยมศึกษาตอนต้น	0	0.00
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	0	0.00
	ปริญญาตรี	0	0.00
	ปริญญาโทขึ้นไป	0	0.00
	รวม	28	100.0
รายได้ต่อเดือน (รายได้รวมจากการทำงานและรายได้อื่นๆ)			
	ไม่มีรายได้	0	0.00
	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	5	17.9
	5,001 – 15,000 บาท	23	82.1
	15,001 – 20,000 บาท	0	0.00
	20,001 – 25,000 บาท	0	0.00
	25,001 – 30,000 บาท	0	0.00
	30,001 – 35,000 บาท	0	0.00
	มากกว่า 35,000 บาท	0	0.00
	รวม	28	100.0

จากตารางที่ 4.12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างแรงงานต่างด้าวชาวไทใหญ่ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ระหว่าง 46 – 60 ปี มีสถานภาพแต่งงานและอยู่ร่วมกัน มีบุตร 2 คน มีการศึกษาขั้นสูงสุดในระดับประถมศึกษาและมีรายได้อยู่ระหว่าง 5,001 – 15,000 บาท โดยกลุ่มตัวอย่างได้ประเมินระดับความมั่นคงของมนุษย์และตั้งคณส่วนบุคคลของตนเองไว้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.13 แสดงการประเมินตนเองของกลุ่มตัวอย่างต่อระดับความมั่นคงของมนุษย์และสังคม
ส่วนบุคคลของตน

ข้อที่	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.
1. มิติด้านการมีงานทำและรายได้			
1.1	ท่านคิดว่างานที่ท่านทำในปัจจุบันที่ความมั่นคง	2.00	0.000
1.2	ท่านมีรายได้มากกว่ารายจ่าย	3.64	0.488
1.3	ท่านมีเงินออม	3.18	0.772
1.4	ท่านมีภาระหนี้สิน	1.00	0.000
1.5	ท่านมีการผ่อนชำระหนี้สิน	1.00	0.000
1.6	ท่านมีความสุขกับรายได้ในปัจจุบัน	3.00	0.000
	รวม	2.30	1.143
2. มิติด้านครอบครัว			
2.1	ท่านมีเวลาอยู่กับครอบครัว	3.79	0.418
2.2	ท่านได้ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับคนในครอบครัว	3.18	0.390
2.3	เมื่อท่านมีปัญหาท่านสามารถขอความช่วยเหลือจากคนในครอบครัวได้	4.14	1.008
2.4	ครอบครัวของท่านมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนบ้าน	4.21	0.418
2.5	โดยภาพรวมท่านมีความสุขในครอบครัว	3.21	0.418
	รวม	3.71	0.493
3. มิติด้านความมั่นคงส่วนบุคคล			
3.1	ท่านมีความรู้สึกปลอดภัยในชีวิต	3.18	0.390
3.2	ท่านมีความรู้สึกปลอดภัยในทรัพย์สิน	3.18	0.390
3.3	ท่านมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน	1.61	0.497
3.4	หน่วยงานภาครัฐทำให้ท่านรู้สึกมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน	2.96	0.637
	รวม	2.73	0.755
4. มิติด้านการสนับสนุนทางสังคม			
4.1	เพื่อนบ้านสามารถช่วยเหลือเมื่อท่านเดือดร้อนได้	2.46	0.793
4.2	เมื่อมีปัญหาท่านสามารถขอความช่วยเหลือจากคนในชุมชนได้	3.00	0.000

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.
4.3	เมื่อท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมชุมชนแล้วทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีกับคนในชุมชน	3.00	0.000
4.4	เมื่อท่านทำประโยชน์ให้กับชุมชนแล้ว ท่านคิดว่าก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน	3.39	0.497
	รวม	2.96	0.382
5. มิติด้านสังคมและวัฒนธรรม			
5.1	ท่านปฏิบัติตามกฎหมาย / ข้อบังคับของสังคมไทย	5.00	0.000
5.2	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย / ข้อบังคับของสังคมไทย	2.54	0.793
5.3	ท่านรู้สึกว่าการชุมนุมของท่านมีความสุข	3.18	0.390
5.4	ท่านเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนาของชุมชน	2.61	0.497
5.5	ท่านมีความสัมพันธ์กับคนในชุมชน	3.00	0.000
5.6	ท่านใช้ชีวิตอยู่ในชุมชนอย่างมีความสุข	3.36	0.488
	รวม	3.28	0.900
6. มิติด้านการศึกษา			
6.1	ท่านเห็นว่าทุกคนในครอบครัวควรได้รับการศึกษา	5.00	0.000
6.2	ท่านสนใจที่จะเรียนรู้เพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ใหม่ๆ	5.00	0.000
6.3	ท่านสนใจที่จะพัฒนาตนเองเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพ	4.79	0.418
6.4	ท่านมีโอกาสที่จะได้รับการศึกษาหรืออบรมเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถของตน	2.18	0.390
6.5	ท่านควรศึกษาภาษาที่คนในสังคมส่วนใหญ่ใช้สื่อสารกัน	5.00	0.000
	รวม	4.39	1.241
7. มิติด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมกายภาพ			
7.1	ที่อยู่อาศัยของท่านอยู่ในชุมชนที่ปลอดภัย	3.57	0.504
7.2	ที่พักอาศัยของท่านมีความมั่นคงแข็งแรง	3.18	0.390
7.3	ท่านคิดว่าบริเวณที่พักอาศัยของท่านเหมาะสมสำหรับเป็นที่พักอาศัย	3.18	0.390

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.
7.4	ท่านคิดว่าน้ำที่ใช้เพื่อการอุปโภคบริโภคในที่พักอาศัยมีความสะอาดปลอดภัย	3.36	0.488
7.5	ที่พักอาศัยของท่านมีการจัดการระบายน้ำเสีย	3.18	0.390
	รวม	3.29	0.173
8. มิติด้านสุขภาพอนามัย			
8.1	ในรอบปีที่ผ่านมาท่านเจ็บป่วยเป็นประจำ	3.82	0.390
8.2	เมื่อท่านเจ็บป่วยท่านไปเข้ารับการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลหรือคลินิก	2.64	0.780
8.3	ท่านพึงพอใจกับระบบการบริการการรักษาของโรงพยาบาลหรือคลินิกที่ท่านไปใช้บริการ	3.00	0.000
8.4	ท่านรับประทานอาหารที่สะอาดทุกมื้อ	4.79	0.418
8.5	บัตรประกันสุขภาพมีประโยชน์ต่อท่าน	2.57	1.989
	รวม	3.36	0.939
	ภาพรวม	3.25	0.631

จากตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อระดับความมั่นคงของมนุษย์และสังคมส่วนบุคคลของตนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$)

ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างมีบัตรประกันสุขภาพ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 39.30 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดและไม่มีบัตรสุขภาพ 17 คน คิดเป็นร้อยละ 60.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด